

ზამთარი მოვიდა

— ამხანაგო მმართველო, — ზამთარი მოვიდა!
 — მოვიდეს!.. ზამთარი თავისი სპეტაკი თოვლით, თბილი ბუხრით, თბილი თათმანებით და თხილამურებით განა მხოლოდ ბავშვებს ახარებს, — მეც მიყვარს!..
 — ამხანაგო მმართველო, თქვენ ისევ ოცნებობთ?
 (სინამდვილე იხილეთ ნიანგის ბოლო გვერდზე)

ნახ. გ. ფირცხალავაძე

ივანიის ნავსადგუში

იტალიელმა მუშებმა ამერიკული გემის გადმოტვირთვაზე უარი განაცხადეს.

მუდამ, როცა შორეულ ღედვით გამორიყუდი, ნავსადგურში შემოვა გემი ამერიკული,—

შორიდანვე ყვედასთვის უცებ გასაგებია,— რომ საომარ მასალით დატვირთული გემია!

ვინ შეხვედბა ხადისით მალდა ხედამართული? ხადის ფიქრი გაფიცვით არის გამოხატული!

1. კეკლუცი დაზგვაბი

ჩვენს ერთ-ერთ ფაბრიკაში მოქსოვილი აბრეშუმის ხალათი გაცვიათ. ამაყად მიაბიჯებთ საბჭოს ქუჩაზე, ჩაუვლით თბილისის 26 კომისრის სახელობის მანქანათმშენებელ ქარხანას და ვერც კი იფიქრებთ, რომ თქვენი ახალი ხალათის შექმნაში ამ ქარხანას დიდი წვლილი აქვს შეტანილი.

ეს ქარხანა უმთავრესად აბრეშუმის საქსოვ დაზგებს ამზადებს კობტა, მაღალხარისხოვანი, კეკლუცად მორთული დაზგები დიდხანს როდი რჩებიან ქარხანაში. ისინი უმალვე საგზურს ღებულობენ ჩვენი თვალუწვდენელი კავშირის ყველა კუთხის ფაბრიკებისკენ. ახალ ადგილებზე ისინი ჯარასავით ტრიალებენ და სამშობლოს ახალ-ახალ მაღალხარისხოვან აბრეშუმის ქსოვილებს უმზადებენ.

2. ხეივანი ფასადი

მაგრამ ქარხნის წინა ფასადს რომ შეხედავთ, ძალაუნებურად შიშის ჟრუნტელი დაგივლით: ძლიერი ქარის ერთი შებერვა-ლა კმარა, რომ ეს აგურის უზარმაზარი შენობა დაიშალოს და დაიქცეს. დგას იგი წლიდან-წლამდე ღია სახურავით ღია ცის ქვეშ, კედლები დახეთქია, ყოველდღე თითო აგური მაინც ეცლება და მხოლოდ ქუჩის მხრიდან მიბჯენილი ხის მორები იკავებენ სრული დანგრევისაგან. გამგელელები შიშით უქცევენ მხარს და ქუჩის მეორე მხარეს გადადიან. დიდი ხანია ამ შენობაში ადამიანს არ გაუქაჯანებია, დიდი ხანია მისი საამქროებიდან დაზგები სხვაგან გადაზიდეს. ქარხნის ადმინისტრაცია კი ვერ ამჩნევს, თუ როგორ აუშნობს ამ მნიშვნელოვან ქარხანას ასეთი ხეივანი ფასადი.

3. ოღრო-ჩოღრო ტერიტორია

ქარხანაში რომ შეხვალთ, თქვენს თვალწინ კარგა მოზრდილი ტერიტორია გადაიშლება. შიგ ყველაფერი ჩვეულებრივია. არის საპატიო დაფა, საიდანაც ქარხნის მოწინავე მუშები ღიმღით და სიამაყით გესალმებიან. იქვე თვალს იტაცებს კარგად გაფორმებული კომკავშირული კედლის გაზეთი. თუ წვიმიანი ამინდი არ არის, ტერიტორია სუფთად გამოიყურება, მაგრამ იგი საოცრად ოღრო-ჩოღროა. წვიმის დროს თქვენი ხვედრია აყალო მიწის ზელა. ადმინისტრაცია ამას ხედავს, დიდი ხანია შეუდგა მის კეთილმოწყობას, ალაგ-ალაგ ასფალტის დაგებასაც კი აპირებს, მაგრამ ძალიან აუჩქარებლად. ასეთი ტემპით რომ ქარხანა თავის პროდუქციას უშვებდეს, იგი რისპუბლიკაში ყველაზე ჩამორჩენილი იქნებოდა.

4. ჩვეთვარები და კველი დაზგები

ინსტრუქტორული საამქრო ყველაზე დიდი საამქროა ქარხანაში. დაივლით მას და გეგონებათ ერთ და იმავე დროს ორ სხვადასხვა ქარხანაში მოხვდით: თუ ერთგან ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით დამზადებულ ახალ დაზგებს ნახავთ, მათ გვერდით ძველისძველი დაზგები კრიალებენ. მთელს საამქროში ოაზისებზე თვალს ახალი დაზგა-რეგოლვერები, რომლებიც თვალის დახამხამებისთანავე სჭრიან და ჩარხავენ დეტალებს. მათ ირგვლივ კი თავი მოუყრიათ მოხუც დაზგებს, რომლებიც ფეხზე ძლივს დგანან და უძლურად ძიგძიგებენ, ოხრავენ, კენესიან... რა ჰქნას ახალგაზრდა მუშამ, რომელსაც ჯანიცა და გულიც ერჩის გეგმას დიდად გადააქარბოს და მეტი პროდუქცია გამოუშვას, მაგრამ ამის საშუალებას ხეივანი დაზგა არ იძლევა.

5. უმოკლესი ონკანი

და, აი, თქვენს თვალწინ ქარხნის მშენება-პროდუქცია, აბრეშუმის საქსოვი დაზგების მწკრივი აიშარება. მაგრამ ამ 800-900 კილოგრამიან დაზგებს მუშები საამქროდან ხელით ეზიდებიან. მაღლიდან კი მათ მექანიკურად გადამტანი უმოკლესი ონკანი ირონიულად დასცქერის, ალბათ, გულში ფიქრობს:—რამდენი ხანია ჭერთან ვკიდივარ და ჩემს ასამოძრავებლად თავს არავინ იწუხებსო.

6. ნავთურა ახანათით

ქარხანა ნავთურებსაც ამზადებს. გარეგნულად შეხედვით, გესიამოვნებათ, ძალზე პრიალებს, სილამაზით თვალსაც მოგტაცებთ. ახლოს გაიცინობთ, აღმოჩნდება, რომ მას გული შავი ჰქონია, გაჭვარტლული. განსაკუთრებით მაშინ, თუკი ანთებულს სამიოდე წუთით უყურადღებოდ მიატოვებთ. ამას წინათ ქარხნის ადმინისტრაციამ რუსეთის ერთ-ერთი ქალაქიდან ამანათით მათ მიერ დამზადებული ნავთურა მიიღო. მომხმარებელი უკან აბრუნებდა მას და თან რჩევას იძლეოდა: სანამ ასეთ ნავთურებს ბაზარზე გაიტანდნენ, ქარხნის მუშაკებს ერთხელ მაინც აენთოთ იგი.

— ასე რომ მოვიქცეთ, ხომ ერთიანად გაიჭვარტლება ახლად დამზადებული ნავთურებიო— გვიბასუხებს, ალბათ, ადმინისტრაცია. რაღა თქმა უნდა, მათ ხომ შტატით გათვალისწინებული არა ჰყავთ უხმარი ნავთურის ჭვარტლის მწმენდავი.

7. წითელი და ლურჯი

ადმინისტრაციის შენობაში, თვალსაჩინო ადგილას, საამქროებს შორის სოცშეჯიბრების შემაჯამებელი დაფა გამოკრული. თითოეულ საამქროს სახელწოდების გასწვრივ წითელი და ლურჯი ფერის ლენტია გაჭიმული. წითელი ფერი— გეგმის გადაჭარბებით შესრულებას ნიშნავს, ხოლო ლურჯი— ჩამორჩენას. ქარხნის ყველა საამქრო გეგმას გადამეტებით ასრულებს და ამიტომაც დაფაზე წითელი ფერი ბატონობს. თვეს დახედავთ და გაოცდებით— აქ მხოლოდ სექტემბრის თვის შედეგია ნაჩვენები. ოქტომბერი და ნოემბერი რაღა იქნა? ნუთუ ქარხნის საამქროები ამ თვეებში ერთმანეთს აღარ ეჯიბრებოდნენ? თუ დირექციას ეშინია— დაფზე ლურჯმა ფერმა არ დაჩაგროს წითელი ფერი?

8. სხვადასხვა...

არაფერს ვიტყვით იმაზე, რომ ქარხანაში ურთიერთდამხმარე სალარო ცუდად მუშაობს; არც იმაზე, რომ ქარხანაში ქალაქის ერთ-ერთი საუკეთესო სასპორტო დარბაზია, მაგრამ მის მოსაწყობად არავინ ზრუნავს; არც იმაზე, რომ ფრენბურთის მოედანზე ფრენბურთის თამაში არ შეიძლება და სხვადასხვა...

აი, თქვენს თვალწინ ლამაზად შეფუთვნილი, ავტოში ჩაღებულ აბრეშუმის საქსოვი დაზგების მწკრივი გაივლის. ყოველ მხრივ შესანიშნავი დაზგებია, თუკი ქარხნის ტალახით არ დაისვრება, ნავთურის ჭვარტლით არ ვაიმურება და ზემოდან ფასადს მომწყდარი აგური არ დაეცემა მათ.

იტალიის ნავსადგუკში

იტალიის ნავსადგურში საბჭოთა გემს სიყვარულით და ზემით შეხვდნენ.

იქ, შშვიდობისმოყვარე ყველა იტალიელის გული ჩვენს გემს ყოველთვის სიხარულით მიედის, ჩვენი გემის მიზანი უცებ გასაგებია,— ხაღის საკეთილდღეოდ დატვირთული გემია! ყველა ხვდება ხაღისით მაღლა ხელმართული, სიყვარული ღიმღით არის გამოხატული!

საქონლი, რომელიც ბოლოში გაიმართა

(„ნაინის“ რედაქციის მანაგერისგან)

II*)

რაბინოვიჩი გაქრა, ცამ ჩაყალბა, თუ დედამიწამ, ვერაფერ
გაიგო. მაგრამ თვითონ რაბინოვიჩმა რა ჩაყალბა ასეთი, რომ
სახელმწიფო კონტროლის მუშაკებს გაეპარა და პასუხისმგებ-
ლობას თავი აარიდა? ის ხომ ბორჯომის მინერალური წყლის
ჩამომსხმელი ქარხნის საფინანსო ნაწილის გამგე იყო? განა
რამდენი ბოთლი წყალი უნდა დაეღია, რომ ვინმესთვის ზარა-
ლი მიეყენებინა?

მაგრამ აღრევე მოგახსენეთ, რაბინოვიჩს დარდმანდო-
ბის გარდა საქმის კაცის სახელიც გააჩნდა და იმდენად საქ-
მოსანი გახლდათ, ქვიდან წვენიც გამოდგენა შეეძლო.

სხვა ორგანიზაციის ზოგიერთ მუშაკს თუ ბოთლში ღვი-
ნის ჩასხმა და შიგ წყლის ჩამატება სჭირდება, რომ ფულია-
ნი კაცი გახდეს, რაბინოვიჩი ასიათასებს ყოველგვარი ღვი-
ნისა და წყლის გარეშე, ცარიელი ბოთლებით შოულობდა.

მოვიდოდა მასთან ბოთლთან საქმის მქონე რომელიმე
ორგანიზაციის თალღითი მუშაკი, წინ ფულის დასტებს და-
უწყობდა და ერთი თვალის ჩაქვრა იყო საჭირო, რომ რაბი-
ნოვიჩს აქტი გაემზადებინა: მავანმა და მავანმა ორგანიზა-
ციამ ამა და ამ კაცის ხელით, ამდენი ასეული და ამდენი
ათეული ათასი მანეთის ბოთლი ჩაგვაბარაო. აქტზე ხელს
მოაწერდა ამ ქარხნის კომერციული დირექტორი ხოლოღვა-
სათანადო ადგილზე ბეჭედსაც მიარტყამდნენ და შრიალბ-
დნენ ასმანეთიანები...

მაგრამ ისევ ის უბედური გოკი გავიხსენოთ, სტუმრებს
რომ პირში ბოლოვებოდა ელოდებოდა. დიახ, ჩვენ თუ
გავეხსენებთ, თორემ, ის საცოდავი, სტუმრებს კი არა, თვით
პატრონს, საქვაჭრობის ხაშურის განყოფილების ღვინის საწ-
ყობის გამგეს ტაბატაძესაც არ ვახსენებია, ისე გამოეთხოვა
იგი ხაშურის მზეს.

რევიზორებმა აღმოაჩინეს, რომ ხსენებულმა ტაბატაძემ
რაბინოვიჩისა და გამოგონილი ბოთლების დახმარებით, სა-
ხელმწიფოს დასაცინცლა 300.000 მანეთი.

*

საქართველოში ღვინოს ბევრი სხვა ორგანიზაციაც
ჰყიდა. სადაც ღვინოა, იქ ბოთლიც აუცილებელია და
ამას გარდა, ღვინომ, პურ-მარილის მადის აღძვრაც იცის.
პურ-მარილი კი, მოგეხსენებათ, ზოგჯერ საქმეს „აკეთებს“...

თუ არ დაგვზარებათ, ცოტა ხნით, „თბილკვებუპრო-
ბაში“ შევიხედოთ. ამ დაწესებულების დირექტორის პ. ჯმუხა-
ძის გარდა, სავალდებულო ვახდებთ გავიცნოთ აგრეთვე მეო-
რე საწყობის ღვინის სექციის გამგე ბიძინა შარაშიძე. მან
ეს-ეს არის ახლა მოიბრინა თბილისის საბარგო სადგურიდან,
დაღლილია, ქაქანით შევარდა პ. ჯმუხაძესთან და რკინიგზის
გზავნილების ქვეთარი შეიტანა. ქვეთარი იტყობინება, რომ
რკინიგზამ „თბილკვებუპრობისგან“ ბორჯომის წყლის ქარ-
ხნისთვის გასაგზავნად მიიღო, ერთი ვაგონი ცარიელი ბოთლი.
ამ ბარგის წონა განისაზღვრება ათი ტონით. გზავნი-
ლების ქვეთარს კი შარაშიძემ ზედ მიაკრა უნომრო და უთა-
რილო აქტი, რომლის საფუძველზე ბუხალტერ ვ. კალანდა-
ძის ხელმოწერით შედგა ანგარიში, ანგარიშში მოხსენებულია,
რომ ხსენებული ვაგონით ბორჯომს გადაეგზავნა 278.146
მანეთის ღირებულების ბოთლი, აქტი სათანადო „საბუთების“

დართვითა და ხელმოწერით დადასტურა ბუხალტერმა რაზ-
მაძემაც... და ბ. შარაშიძე ამ საბუთებით დირექტორს ეახლა.

დღესაც არ არის ცნობილი, თუ როგორი დიპლომატი
გაიმართა ბ. შარაშიძესა და „თბილკვებუპრობის“ დირექ-
ტორ პ. ჯმუხაძის შორის, მაგრამ მდგომარეობას რომ რეა-
ლისტის თვლით მივუდგეთ, მათი დიპლომატი ასე უნდა წარ-
მოვიდგინოთ:

— რა ოხრობაა, ბიჭო, ეს, რა საბუთებია!

— ბოთლები გავგზავნე, პლატონ-ჩემო...

— მერე? ორას ოთხმოცი ათასი მანეთის ბოთლი ოთხ-
მოცი ტონა მინც გამოვა და რომელი ჰკუთმყოფელი
დაგეჯერებს, რომ ათი ტონის შემცველი ბარგი ოთხმოც
დაათ ტონას იწონის! არ ვარგებართ, ბიძია, არა, ასამდე
ანგარიში არ იცით.

— დანარჩენ ბოთლებს შემდეგ გავუგზავნით, ახლა კი
ბანკმა რომ ფული ჩამოწეროს, ასე ჯობია, პლატონ ჩემო...

— კი, მაგრამ, ბიჭო, ხალხია, კაცნი ვართ, რევიზიაა,
ერთი, მეორე... ეგეც არ იყოს, ბანკში რომ ამ საბუთებს
წარადგენ, არ მიგინებდებიან?

— გავაძერწოთ, პლატონ-ჩემო, ბანკშიც გავაძერწოთ...

ერთი ამხანაგი მყავდა, ასე იტყოდა ხოლმე, კულზე თუ ფულს
მომამბევიანებ, კამეჩს ნემსის ყუნწში გავაძერწოთ...

ნამდვილად ჰქონდა თუ არა ადგილი ასეთ დიპლომატი-
საწყობის გამგესა და დირექტორს შორის, ამის მოწმედ სკა-
მებისა და მაგიდის გარდა არავინ გამოგვადგება, მაგრამ სა-
ლოდ დაკვირვებას იქამდე მივყავართ, რომ ასეთ აშკარად ნა-
ყალბე „საბუთებზე“ ასამდე ანგარიშის მცოდნე დირექტორს
ხელი არ უნდა მოეწერა.

თუმცა, ქალაქები რომ საქმედ იქცეს, მარტო დირექ-
ტორის დასტური და ხელმოწერა რას იზამს! ორას ოთხმოცი
ათასი მანეთის ჩამოწერა ბანკმა უნდა გააფორმოს. ბანკმა,
სადაც ასეთ თანხებს რომ ერთი ხელის მოსმით წყალში
ყრიდნენ, მისი ზოგიერთი მუშაკის თავს დალაქი აღარ დას-
ქირდებოდა...

ბიძინა შარაშიძემ ამაყად ათავალ ბანკის შენობის კიბე-
ბი. მოდი და ნუ იამაყებ: ხუმრობა ხომ არ არის, კაცი სა-
მას ათას მანეთს ისე იოლად აკეთებ, თითქმის მიწაზე აბა-
ზიანი დაგვხეტებინოს! მან სწრაფად მიიბრინა ბანკის სათა-
ნადო მუშაკთან, წინ „გაფორმებული“ ქალაქები დაუყარა
და სალაში ესროლა.

— გაგიმარჯოს! — უპასუხა ბანკის მუშაკმა.

— თუ ძმა ხარ, ნუ დამაგვიანებ, ისეთი საქმეები მაქვს,
ცეცხლი მიკილია.

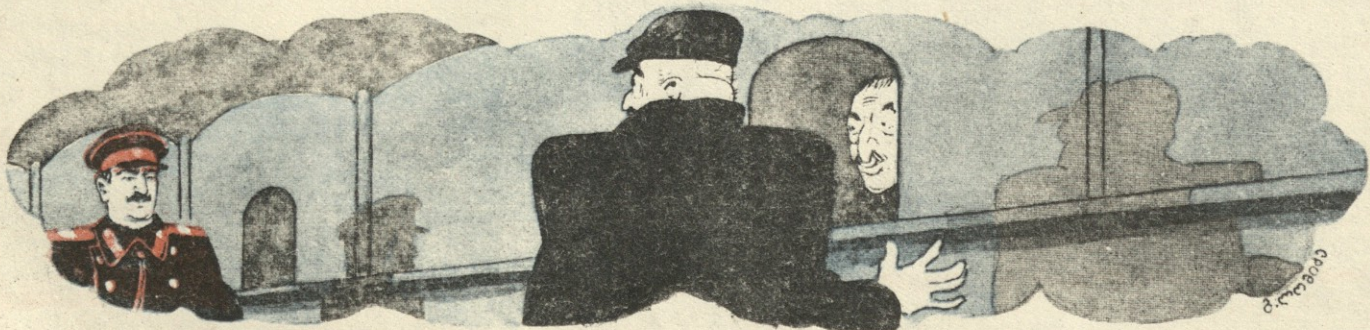
— აჩქარება ყველაზე მეტად ბანკის მუშაკს ღუპავს,
ხუთი წუთი აქეთ იქნება, თუ იქით, მატარებლის გარდა არა-
ფერი გაგასწრებს... თუმცა, მატარებლის საქმე უკვე გაგვი-
თებია...

ბანკის მუშაკმა სათითაოდ გადაათვალიერა ყველა „სა-
ბუთი“, თავი მაღლა ასწია და გაიღიმა. იგი „საბუთების“
პატრონს არ უყურებდა. ბიძინა შარაშიძემაც მაშინვე შეაჩნია,
რომ ეს ღიმილი მას არ ეკუთვნოდა. უკან მიიხედა. ნელი
ნაბიჯით მისკენ მოდიოდა... მილიციის მუშაკი...

(დასასრული იქნება)

8. ივანეშვილი

1) გაგრძელება. იხ. „ნაინი“ № 22.

„საქავტორანის“ ძოლარემ,
ქალმა, შავთვალეზ-წამწამამ,
ერთი ბილეთის გულისთვის
სამი დღელამე მაწამა,
ბოლოს მოილო წყალობა
თავისი გულის ნებისად
და მომანიჭა უფლება
ყაზბეგში დაბრუნებისა.

* *

ესეც ყაზბეგო... ყაზბეგზე,
აბა რა ითქმის ავია?
შენზე კი, ავეტისოვო,
გვაქვს დიდი სამღურავია:
შენ გზის უფროსი ბრძანდები,
გზატკეცილების თავია, —
მაგ პატაკებს რომ იძლევი:
„ასე და ასე ვქენითო,
გზა შევაკეთეთ, ვამაყობთ
ზედ ქვიშა-ხრეშის ფენითო“,
რა გზაზე ამბობთ? — ასფალტი
მთავარი გზატკეცილისა
ბევრგან ისე ჩანს, ვით ფოსო
ქიანაქამი კბილისა,
ყველა ბილიკი, როგორც ჩანს,
გსურთ ისე დააიაროთ,
რომ სოფელს წასვლა თუ გვინდა,
ქვა-ლორღში უნდა ვიაროთ!

* *
გერგეტის სკოლას ფიცრული
კიბე მთლად ჩამოსცვეთია,
ფანჯრებში მინებს ვერ ნახავთ,
შიგ შესვლა ჯოჯობეთია:
ქერიდან მომსკდარ ნიაღვარს
ვერ გასცურავენ ნავები,
შიგ ფართხალობენ ბალები,
როგორც ბადეში ლავები,
გამგეს კი უკვე ცნობა აქვს
საბჭოში წარმოდგენალი:
„სკოლის მზადყოფნას გაცნობებთ,
არა ვართ ჩამორჩენილი!“

* *

ქობ-სამკითხველოს შენობას
მთლად დაუკარგავს კარები,
ფანჯრიდან ჟურნალ-გაზეთებს
ბარტყებს უზიდვენ ყვავები.

* *

ამ „მცირე“ ნაკლზე, ამ ბარათს
გაწვდი, ნიანგო, ნობათად,
მიღწევები რომ ბევრი გვაქვს,
მას ცალკე მოგწერ ცნობადა!

გეგმატელი

ძროხები რომ ღვინოს იწვლიდნენ...

(ამბროლაურის რაიონი)

სოფელ ზნაკვის ედანოვის სახ. კოლ-
მეურნეობის კანტორაში ქრისტეფორე
მიქიაშვილს ეძინა. თურმე ნუ იტყვიოთ,
სიზმარში კოლმეურნეობის მეცხოვე-
ლეობის ფერმა ნახა. ძროხები შემო-
ეხვიენ და სამღურავი დაუწყეს:
— შენ ხომ კოლმეურნეობის თავ-
მჯდომარე ხარ, რატომ ერთხელ ჩვენს
ფერმაში არ მოხვალ და არ გაიგებ რა
მიზეზით იხოცება ამდენი საქონელი!
ძროხებს, სხვათა შორის, ისიც უთ-
ქვამთ: — მოდი, გვენახე, ახლა რძის მა-

გიერ — ღვინოს ვიწველითო.
გამოიღვიდა თუ არა მიქიაშვილმა,
პირდაპირ მეცხოველეობის ფერმის-
კენ გაიქცა, პირველ რიგში კი ძროხე-
ბის ბოსელს მიაშურა.
რა კარგი იქნებოდა, რომ ჩვენი ფერ-
მის ძროხები მართლაც ღვინოს იწვე-
ლიდნენ: მაშინ თავმჯდომარე მუდამ-
დღე ამ ფერმაში იტრიალებდა და მისი
ამბავი მაინც ეცოდინებოდა.

მეთვალყურე

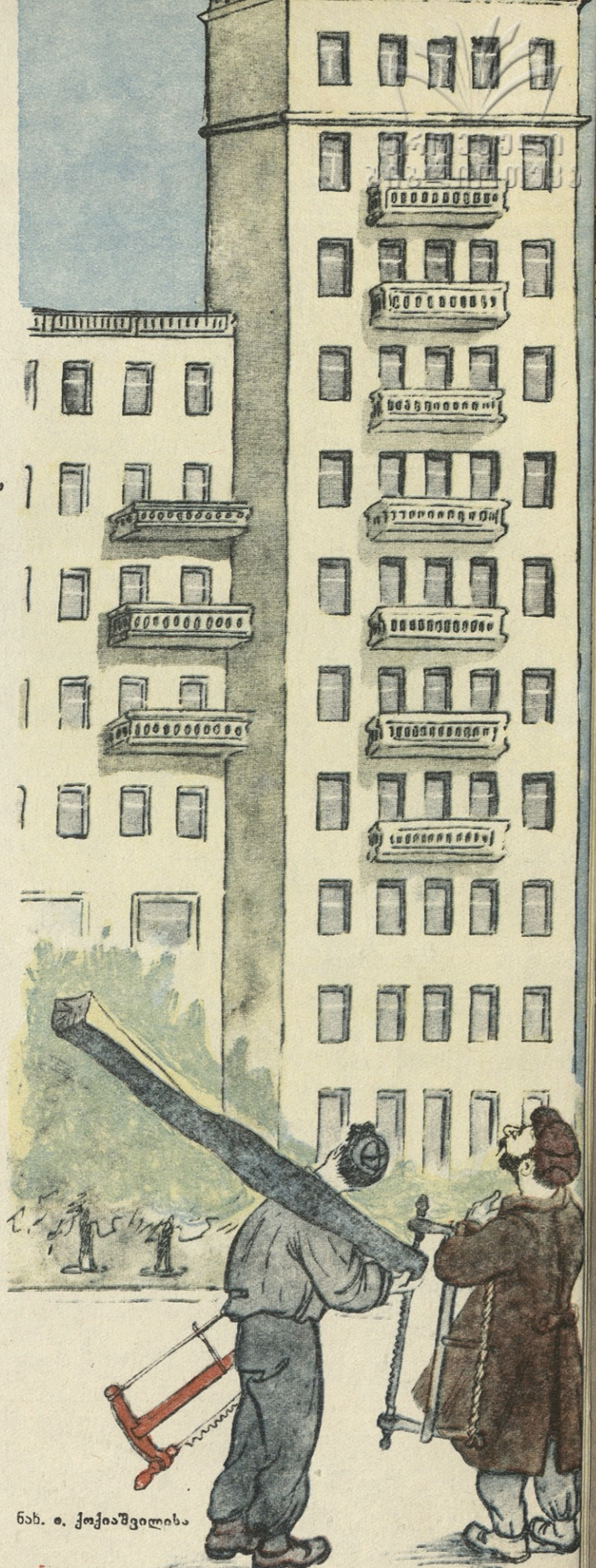
ჩიბათუკი მოხარება

(ღანჩუთის რაიონი)

ზემო-ჩიბათში რაიმალაზია გვაქვს,
მალაზიას კი მდინარე ჩაუდის. აქ ერთი
ბოგირიც იყო, რომელიც ჩაღბა და
აქაურების ჭირი წაიღო.
— აბა როგორ დადინარტ წყალდი-
დობის დროს მალაზიაშიო? — იკითხავთ.
დარდი ნუ გექნებათ, ჩიბათელებმა
მშვენიერი ხერხი მოიგონეს:
როცა მდინარე აღიდდებოდა, ყველა
მომხმარებელი, ვისაც კი ცოტათი

ლონე გააჩნია, ტომარასავით წამოიკი-
დებს „სუსტ“ მყიდველს და მიართმევს
მალაზიას. მართალია, ზოგი მათგანი
ტვირთიანად წყალშიც ჩაუტყუმაღავ-
დება ხოლმე, მაგრამ ამ „ჩიბათურ
ნათლისღებას“ მაინც აქვს თავისი და-
დებითი შედეგი: ის ხელს უწყობს ჩი-
ბათელების ღონის გამოვლინებას და
მალაზიაში წყალდიდობის დროს ვაჭ-
რობის ნორმალურად გაგრძელებას.

ლ. გ.

ნახ. ე. ქოქიაშვილისა

— ასბინიანი სახლიაო და ერთი საკვამლე
მილიც კი არ გააჩნია! რას იტყვი, ნიკა,
სახალწლოდ მაინც არ დასჭირდებათ
ცეცხლის დანთება?
— არ დასჭირდებათ. აქ ხომ ხელოვანი
ხალხი ცხოვრობს, სტუმრად წასვლა უფრო
უყვართ...

რედაქტორი კ ა რ ლ ო კ ა ლ ა ძ ე. საკრედიტო კოლეგია: გრ. აბაშიძე, აკ. ბელიაშვილი,
ი. გრიშაშვილი, უჩა ჯაფარიძე, ი. ნონეშვილი, ს. ფაშალიშვილი.

თბილის. სატირიკო-იუმორისტული ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 8-10-49.

ბელმოწ. დასაბ. 1951 წ. 20/11. სტამბა „ზარია ვოსტოკა“, რუსთაველის პროსპ. № 42. შპს. № 2972. გამოც. № 23. ტირ. 15.000. უფ. 06621.

ზამთარი მოვიდა

- ამხანაგო მმართველო, ზამთარი მოვიდა!
- კარები ხომ ჩაკეტილი გაქვს?— იცადოს, ვიდრე არ მოვიცლი.
- კი, მაგრამ იგი უკვე თქვენს კაბინეტშია!.. აი, იმ გატეხილ ფანჯრიდან შემოსულა...